

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Τοῦ Ἡσαίου φωνὴ ἀποπληροῦται, ἰδοὺ ἡ Παρθένος γάρ, τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σῶματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται, θεόδεκτον Σπήλαιον προευτρεπίσθητι, ἡ Βηθλεεμ ἐτοιμάσθητι, ὁ Βασιλεὺς γάρ, σὲ ἡρετίσατο εἰς κατοίκησιν. Δέχου ἡ φάτνη σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λύειν μέλλοντα, τὰς σειράς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Ἡ φωτεινὴ τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὄμβρον βαστάζουσα τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῆ νῦν προέρχεται, ἐναποστάξει, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. Τὸ ἔαρ τῆς χάριτος, ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἔνδον ἐν σπλάγχνοις κατέχουσα, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκει χειμῶνα ἄθεον, διασκεδάζον, τὸ Παλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλέα Σηλαιῶ, ἐπεισάγει σωματούμενον.

Συναπεγράφῃς τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρόγραφον, σχίσαι βουλόμενος, καὶ ἀπογράψασθαι ἅπαντας, ἐν βίβλῳ ζώντων, θανατωθέντας κλοπῇ τοῦ ὄψεως, Παρθένος δὲ φέρει σε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ καταλύειν, σμικρῷ Σηλαιῶ ἐπευδοκήσαντα, ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἄνωθεν, Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ θείων Ποιμένων, ἐκπληττόμενοι τὸ κράτος σου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἡ δεκάς ἡ θεόλεκτος, καὶ λαμπὰς ἡ δεκάπυρρος, ἡ ταῖς θεαῖς λάμπῃσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροῖ, οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγῶνων ἐγκωμίαις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Εὐφημείσθω θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὐπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ θεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανός, νῦν τιμάσθωσαν ἄσμασιν, οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφος, νικητικὸν κομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα, Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ πιστῶν ἀμάραντα ὠραῖσματα, τοῦ Παραδείσου ἡδύπνοα, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστοῦ, καὶ τερπνότατα σφάγια, ἀναθήματα, οὐρανόου τε τὴν δεκάδα, τῆς Τριάδος τὴν Ἁγίαν, τοὺς Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα... Τῶν Ἁγίων

Ἦχος β' Κυπριανοῦ

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων, διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ

Βηθλεεμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκεται, ἐξ ἀπειράνδρου ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ανέστης Χριστέ

Ἡ ἄπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου, ᾧ κοδόμησε Χριστός, καὶ ἔρχεται ἐν φάτνῃ ἀλόγων καὶ Σηλαιῶ, σαρκὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ὁράθης τοῖς Προφήταις Χριστέ, ὧς θέμις ἦν θεάσασθαι, σὲ τὸν Κτίστην, ἐν ἐσχάτοις δὲ καιροῖς, τοῖς πάσιν ἐπεφάνης, ἀνθρώποις ἐν τῇ πόλει, τῇ Βηθλεὲμ βροτός γενόμενος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου. .

Διέδραμε μηνύων ἀστήρ, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Χριστόν, Ἀστρολόγους ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, καὶ Ἄγγελοι Ποιμένας, νῦν εὐαγγελιοῦνται, μεθ' ὧν συνδράμωμεν θεόφρονες.

Δόξα... Τῶν Ἁγίων Ἦχος γ'

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτή, τὴν Γενέθλιον ἡμῖν, προῦπογράφουσα ἡμέραν, τὸν ἐξ Ἡλίου Ἥλιον, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέντα, σαρκὶ ἀνακηρύττουσα, Δεκάς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, στερρῶς ἀθλήσασα, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξαντο, πρὸς οὓς βοήσωμεν, Χορὸς ἀγίολεκτος ἱκετεύσατε Χριστόν, Ἄγιοι Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον ὁ αὐτὸς Ἀνατολίου

Εὐτρεπίζου Βηθλεὲμ, ἡνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐτοιμάζου Ἐφραθά, ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὐὰ σὺν αὐτῷ, ἡ κατάρα γὰρ λέλυται, ἡ σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήνθησε, καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων εὐτρεπίζονται, ὡς προῖκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. Ἴδου γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὑμνωδίαν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως, Κύριε δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἡνοικταὶ πάσιν ἡ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σηλαιῶ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου, Παράδεισος καὶ γὰρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα... Τῶν Ἁγίων Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον τῶν δαιμόνων κατήσχυναν, διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Καὶ νῦν... Τὸ Προεόρτιον πάλιν Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἡνοικταὶ πάσιν ἡ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σηλαιῶ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου, Παράδεισος καὶ γὰρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ Απόλυσις

Ἐν δὲ τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριώδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Προσάββατόν τε

Ὡδὴ ε' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου μορφὴν, ἐκ Παρθένου φορέσαντα, Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε».

Ῥυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν, Βηθλεὲμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην τικτόμενον ὀψόμενοι.

Ὅρατε φίλοι, μάτην μὴ θροεῖσθε, ὁ γὰρ ἄφρων Ἡρώδης, θρασύνεται τὸν Κτίστην, κτεῖναι τεχθέντα, ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θανάτου κρατῶν, ζῆ καὶ σώζει, τὸν κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουαττόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη, ὃν πᾶσα Κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἀπὸ βλεφάρων ῥαθυμίας, ὕπνον πάντα πιστοὶ τινάξωμεν, ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορῶμεν, πειρασμοὺς ἀποτρέποντες τοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ, καὶ σὺν Ποιμέσι, θεαταὶ τῆς δόξης δειχθῶμεν, Χριστοῦ τεχθέντος, ὃν ὕμνεϊ δοξάζουσα πᾶσα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπος ἐκ χειλέων, προῖεναι πιστοὶ κωλύσωμεν, λόγους εὐφήμους μελετήσαντες, Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας, ἐν ἀλόγοις κειμένω φάτνη ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτίστου, τίς ἐρευνήσει βροτῶν, Θεοῦ κριμάτων τίς τὴν ἄβυσσον, σοφὸς καταλήψεται; δι' ὧν τοὺς οὐρανοὺς κλίνας, τοῖς βροτοῖς σαρκοφόρος συνανεστράφη, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεῦειν σαρκικῶν παθῶν, καὶ κόσμου τερπνῶν σπουδάσωμεν, πνευματικῶν δὲ ἀντισχόμεθα, φροντίδων θεόφρονες, ἀξίους ἑαυτοὺς τῷ τικτομένῳ, παριστῶντες ἐξ ἔργων Δεσπότη, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρου Θεοῦ Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν».

Ὁ λέθριον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς, συνταραπτομένου, τὴ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, Νηπίων ἀκάκων, ἀπειργάσατο φόνον, ἡμεῖς δὲ τὸν τεχθέντα, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ θεσμοὺς τοὺς θεῖους, ἀθετῶν Ἡρώδης δεινός, μητέρας ἀνόμως, ἠτέκνωσε καὶ βρέφη, ἀνεῖλεν ἀναιτίως, διὰ τὴν πάντων Ζωὴν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἠνοικταὶ τῆς Ἐδέμ, πύλη τικτομένου, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ Λυτρωτοῦ, πηγὴ τε διψῶσιν, ἀθανασίας βλύζει, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλουν ὡς θρόνον χερουβικόν, Ἄγγελοι τὴν φάτνην, τὸ γὰρ Σπήλαιον οὐρανόν, ἐώρων κειμένου, ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότη, καί, Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ ἐκραύγαζον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λογον

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος, ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ἀεὶ, Χριστὸν ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, γεννήσει καὶ μετὰ τόκον, ἀεὶ Παρθένος ὀφθήσεται.

Δόξα... Καὶ νύν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. β'
Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Ἐκ τῆς Περσίδος Βασιλεῖς, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, τῷ κνηθέντι Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ προσήξαν πάλαι, ἡμεῖς δὲ νῦν προεορτάζοντες αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ ψυχῆς, πίστιν ἐλπίδα ἀγάπην, προσφέρωμεν αὐτῷ, τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες.

Δόξα... Καὶ νύν... τὸ αὐτὸ

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωσήφ

Ὦδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Ἄναρχος ὢν τῆ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰῶνων λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος σαρκί, τούτου τὰ Γενέθλια προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὄμμασι πρὸς πόλιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν Ἀγνήν, ἧς τὸν τόκον πόρρωθεν ἀστήρ ἐμήνυσε.

Γνόντες σε Βασιλέα, ἐν γῆ ἀποτικτόμενον ἐκ Παρθένου, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ, μετὰ δώρων σπεύδουσι τοῦ προσκυνήσαι σε.

Ἄτερος Κανὼν Προεόρτιος

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὠδὴν ἐβόα ἄσωμεν».

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης μέγας ἡμῖν, ἀνατέλλει Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός, οἱ ἐν σκότει ἄσωμεν αὐτῷ, ἀυγαζόμενοι φαιδρώς, ταῖς τούτου λάμπουσι.

Ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, ὁ Βασιλεὺς, τῆς εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμιον ἐλεῖν, Ὑπαντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναί, τὴν φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χριστοῦ, ἡ Ἀμνὰς ἐγγίξει γὰρ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν καὶ Λυτρωτὴν, καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν Ἀγνήν τοῦ Δεσπότη Περιστεράν, τὴν σεμνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὡς τῶν ὄλων τέξασαν Θεόν, μακαρίζομεν πιστῶς, Θεομακάριστε.

Κανὼν τῶν Ἁγίων

Ὦδὴ α' Ἦχος γ'

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαν τι θαυμαστὰ τέρατα, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, πόντω γὰρ ἐκάλυψε τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραήλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάψαντι τοὺς ἁγίους Μάρτυρας, τῆ ἀμωμῆτῳ πίστει, καὶ τούτους ὀπλίσαντι,

ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτούς, τῆς ἀγάπης ἐνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἐξ Ἐφῶς λάμπαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγῆσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἑορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον, νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς σμύρναν τὰ αἵματα, ὡς χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς λίβανον τὰ πνεύματα, θυσίαν προεόρτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει, καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ, συνεκράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνῖνος ἅμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὐπόρος, Ἀγαθόπου, Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανός, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλείδης ὁ σύναθλος.

Τριαδικὸν

Ἡ ὑπὲρ νοῦν οὐσία, καὶ ἀμέριστος τρισὶν Ὑποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾷ δὲ θεότητι, ἀπλῶς ἀδιαίρετος, Τριάς γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονάς, ἀπλή καὶ ἀδιαίρετος, ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται.

Θεοτοκίον

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἐτοιμάζεται, καὶ Σπήλαιον τῷ Κτίστη, Μάγοι εὐτρεπίζουσι τὰ δῶρα, τῷ Δεσπότη Θεῷ, καὶ Ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Προεόρτιος

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

«Τόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σου Χριστέ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο».

Δεῦτε διανοία καθαρὰ, ἠχήσωμεν φαιδρῶς, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ Προεόρτια.

Ἐρχη καταλύσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασιλεῦ, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τὴ πολλὴ πτωχεία σου.

Ζόφου ἐξαιρούμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστός, προέρχεται σαρκί, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Ἄτερος

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Ὁ λόγῳ τεῖνας οὐρανόν, ὑπαισέρχη Σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλάγγνα, θέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος, λογισθήσεται οὐδεὶς, ἕτερός τις πρὸς αὐτόν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδόν, ἐπιστήμης, τοῖς βροτοῖς ἐνούμενος.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβίμ, καὶ πῶς φέρει σε φάτνῃ, τὸν ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολὺ, τικτόμενον δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλόανθρωπε;

Θεοτοκίον

Προεῖδεν Ὅρος σὲ ποτέ, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμούς, λεπτύνας καὶ καθελῶν, τῶν εἰδώλων, πάναγνε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἀγίων

Ἐστερέωθη ἡ καρδιά μου

Ἀθλητικὸν παγκράτιον οἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ διήνυσαν Ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν καταπαλαίσαντες.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουν σὺν

καρδιῶν ἡμῶν.

Ὁ στερεώσας Κύριε τοὺς Ἁγίους, ἐνεγκεῖν ἀφόβως τὰς ἀλγηδόνας, ῥύσαι κινδύνων καὶ θλίψεων τοὺς ὑμνούντάς σε.

Τριαδικὸν

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν Ἀγγέλοις κρᾶζοντες ἀσιγήτως, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ἡ Τριάς καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα τὴ γαστρί σου, δεξαμένη Ἅχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς ὶδε μόνος αὐτός.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροί, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀθλήσαντες στερρῶς, ἐτροπώσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ νομίμως ἐστέφθησαν, τούτων σήμερον, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἐορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Προεόρτιον, ὁμοιον

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν, ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμεις, ὄντως τίκεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Προεόρτιος

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμός

«Ὑμῶ σε, ἀκοὴ γὰρ Κύριε εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην, ἕως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα, διὸ τὴν πολλὴν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε».

Ἡ Κτίσις εὐφραινέσθω ἅπασα, ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὺ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὀρώμενος ὁ πρὸ αἰῶνων σαρκί, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειρὰς πταισμάτων λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θαμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται, καὶ καταλύσαι ἐν Σηλαίῳ, ἡμᾶς τοὺς κλοπῆ δεινῶς πτωχεύσαντας, καταπλουτίσαι θέλων ἀγαθότητι.

Ἰλὺ ἐμπαγέντας Κύριε, ἀμαρτίας κακοφροσύνη, ἠλέησας, ὄκτειρας, καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσέδυσ Ἀγνῆς, Παναγίας μήτραν Ἅγιε, ἣτις σὲ ἐν Σηλαίῳ τίκειν ἔρχεται.

Θεοτοκίον

Κατάρας παλαιὰς λυτρούμενος, τὸ ἀνθρώπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκί τίκεται, Πανάχραντε εὐλογημένη, διὸ ἐν αἰνέσει σὲ δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσαν.

Τῶν Ἁγίων

Χριστὸς μου δύναμις

Ἰδοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἄστρον πόρρωθεν, ὁ προηγγελατὶ πάλαι ἐξ Ἰακώβ, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ἀπερίληπτος Θεός, καὶ ὀρᾶται σπαργανούμενος.

Ὁ πάντων Κύριος, ἡ ἀπολύτρωσις, ὀραθήσεται βρέφος, Παρθενικοῖς, κόλποις καθεζόμενος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Ἐδὲμ κλεισθεῖσά μοί, κλαπέντι βρώσει ποτέ, διανοίχθητι, νῦν γὰρ ἐν Βηθλεὲμ, τίκεται φορέσας με, ὁ ἀφορίσας με τῆς σῆς, ἀνωδύνου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον

Προφήτης Πνεύματι, προεθέασατο, Αββακούμ σὲ Παρθένε, Ὅρος Θεοῦ, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν

Προεόρτιος, τῶν Μαρτύρων ἐπέστη μνήμη, τὴν Γενέθλιον προγράφουσα, ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος.

Τὰ προαύλια, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιφανείας, τῶν Μαρτύρων ἢ ἐτήσιος, προανέω ξὲ μνήμη.

Ἡ δεκάπυρσος, τῶν Ἀθλοφόρων λαμπὰς ἀνήφθη, τὸν ἀστέρα προμηνύουσα, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Ὑπερόβρυζοι, ἐν τῇ χωνεία τῶν ἀλγηδόνων, ἀνεδείχθησαν οἱ Ἅγιοι, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ.

Θεοτοκίον

Μήτηρ Ἄχραντε, εὐλογημένη Ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνούντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Προεόρτιος

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα προοφθεῖς, Ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος».

Λυτροῦσαι τῶν ἀμετρήτων μὲ κακῶν Κύριε, ὑπερβολὴ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητος, ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου ἐν Βηθλεέμ, ἀποτεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθῶν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτοὺς ῥυσάμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχεκάκου, εἰς οὐρανοῦς ἀναγαγὼν ἐθέωσε.

Νῦν ἦκει ἐν ἀλλοτρίῳ, ὁ Χριστὸς σῶματι, ἐν τοῖς ἰδίοις, ξενωθῶμεν ἅπαντες, τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, σαρκὶ τικτόμενον.

Ἄτερος

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ

Τοῦ Ἐφραθὰ οἶκος Βηθλεέμ, Ἄρχων ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, Ἔθνη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσεν, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, καταυγαζόμενος.

Ποιμάναι ποίμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἰσχυρῷ Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται, ἄκρων ἕως γῆς δὲ μεγαλυνθήσεται, Προφήτης θεηγόρος, πάλαι προήγγειλε.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθεὶς, πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς, καταπλουτίσῃ τὴ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ Σπηλαίῳ τικτεται ὁ ἀχώρητος, τοῦτον εὐθεῖα γνώμη ὑποδεξώμεθα.

Θεοτοκίον

Ῥομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἀγνή, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον, Σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν λόγῃ καθελόντα τούτου τὸ φρύαγμα.

Τῶν Ἁγίων

Τὴν σὴν εἰρήνην

Τὸν ἐξ Ἥλιου Ἥλιον, Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν ἐπιφανέντα σαρκί, κηρύττουσι τῷ κόσμῳ, τὴ ἀθλήσει τῆς σεπτῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Τίτου καὶ Κάρπου κλήματα, ὤφθητε Μάρτυρες, ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας ἀναθάλλοντες, καρποὺς

ὁμολογίας, ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ προσενέγκαντες.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ πολεμίων ἐχθροί, ταῖς ἰκεσίαις ὑμῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν δοθῆναι πάσιν ἡμῖν.

Νυκτομαχοῦσης ἅγιοι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῆ, φωστῆρες ὤφθητε, τὴν νύκτα τῆς ἀγνοίας, ἀπελαύνοντες τὴν αἴγλη τῶν θαυμάτων ὑμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐν Βηθλεὲμ ἀνέτειλε, Χριστὸς ἡ πάντων ἀυγὴ, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, λάμπας τῷ κόσμῳ τὸ φῶς, καὶ ὡσπερ ἐν ἡμέρα, καταλάμπει τοῖς πιστοῖς, ὡς τοῖς Μάγοις ἀστήρ.

Προεόρτιος

ᾠδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνὰς ἐβόησε, Σὺ μὲ ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτὴ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοί».

Ξενίζεται ἀκοὴ τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος, πῶς ὁ ἀχώρητος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρχεται, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, ἐκ Μητρὸς νεάνιδος, οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν Ἄγγελοι.

Ὁ Ἥλιος, φωτεινὴ ἐν Νεφέλῃ κρυπτόμενος, τεχθῆναι ἔρχεται, ἐν Σηλαίῳ φανερούμενος, ἀστήρ γὰρ φαεινός, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγε.

Πῶς δέξεται, Βασιλεῦ σὲ σμικρότατον Σπήλαιον, γνώμη πτωχεύσαντα, τὸν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέπει σὲ βροτῶν, φύσις σωματούμενον; Προσκυνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἄτερος

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ἴδου εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστὸς, Οἰκειωθῶμεν χάριτι, δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ πιστοί, καὶ τοῦ τὸν δεξώμεθα, καὶ ψυχὴ καὶ καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Ἡ ρίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπίς ἐθνῶν ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν, Ἡσαΐας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Σειρὰς διαλύων μου, τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν, ἐγκατελίσθη σπάργανα, καταπλουτίζων δὲ μὲ τὸν χαλεπῶς, κακία πτωχεύσαντα, Ἰησοῦ μου πτωχεύεις σωματούμενος.

Θεοτοκίον

Χειμάζει κλυδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλαίς, φιλάγαθε Δέσποινα, καταπράυνον τοῦτο μεσιτείας σου.

Τῶν Ἁγίων

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσῆγον, οἱ δὲ Μάρτυρες τὰ αἵματα, τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου, ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ, καὶ πάσχοντες ἐβόων. Σῶσον Σωτήρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κυμαινομένης ὡς θαλάσσης, κατὰ τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, ὡς φιλεύδιον λιμένες αὐτῆ, ἐπέστησαν ἀθρόως οἱ Ἀθληταί, ὡς ναὺν τὴν πίστιν αὐτῶν συναιροῦντες.

Ἡ Θεοδούλου παρρησία, τὴν Ὀμόζηλον ἀνδρείαν, τῶν συνομίλων Ἀθλητῶν, στερροτέραν ἀπειργάσατο, διὸ καὶ ἀνεβόων, Σῶσον Σωτήρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Θεοτοκίον

Ἐν Βηθλεὲμ ἀστήρ ἐφάνη, ὁδηγῶν τοὺς ἐκ Περσίδος, δῶρα κομίζοντας Χριστῷ, τῷ τεχθέντι ἐκ

Παρθένου Μητρός, αὐτῶ πᾶσα ἢ κτίσις, καὶ προσκυνεῖ καὶ ὡς Θεόν, ἀνυμνεῖ καὶ δοξάζει.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας Φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας μὴ παρίδης, Σῶσον Σωτήρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην».

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐωσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος, ἀσπόρως ἐκύησεν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες οἱ ὀπλίται, χορείαν ἤγειραν φαιδρὰν κατὰ τοῦ Βελίαρ, καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν κατέρραξαν, ἄμετρα πάσαι τοῦτον καυχώμενον, ὅθεν δαδουχοῦσι τοῖς ἐν σκότει, ὡς φωστῆρες ὑπάρχοντες τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἀστὴρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν τοῖς Μάγοις ἐπέστη, ὁδηγῶν ἐν Βηθλεέμ, πόλει Ἰούδα, οὗτοι δὲ ἡμῖν κηρύττουσιν ἐν βασάνοις, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Συναξάριον

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Στίχοι

- Τοῦ ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,
- Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων.
- Εἰκάδι τῆ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη του Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχοι

- Ἐγκαινίοις καλοῖς σὲ τοῖς ἐγκωμίοις,
- Τιμῶ καλῶν κάλλιστε γῆς Ναῶν ὅλων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ναοῦμ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ φωτιστοῦ καὶ ἱεροκήρυκος Βουλγαρίας.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σχίνων ζίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος

Ὠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ρήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ, ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χεῖλεσιν ἔμελπον, Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ».

Ῥήματα ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων Προφητῶν, ἔρχη τεχθῆναι Σπηλαίῳ σπαργανωθῆναι τε ὡσπερ νήπιον, ὅπως λύση μου, τὰς σειρὰς ὡς ἀγαθός, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι οὐρανὸς κεκρημένος, ἄστρω μεγίστω ἐκβοᾶ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἀρρήτως πτωχεύσαντος, ὃ χρησάμενοι ὁδηγῶ οἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπουδαίως.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων ὑμνήσαι, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν, νῦν εὐτρεπίζονται φόβω, ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγρι, ἀφικέσθαι τοῦ θεάσασθαι, ξένον θέαμα ἐν γῆ, Θεὸν σωματωθέντα.

Θεοτοκίον

Ὑμνούμέν σε τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγαθῶν μόνῃ Ἀγνή, σωματοφόρον γὰρ Λόγον ὑπερβολῇ

χρηστότητος τέτοκας, οὗ τὴν γέννησιν προεμήνυσεν ἀστήρ, ἐν Βηθλεὲμ τὴ πόλει.

Ἄτερος

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Ὁ παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαργάνοις ἐνειλούμενος, καὶ ὁ ἄναρχος, ἐκ Παρθένου λήγεται ἀρχὴν, Θεῶσαι τὸ πρόσλημμα ζητῶν, ἀγαλλιάσθω οὐρανός, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκούμενος, γνῶτε ἔθνη τὰ πολέμια, καὶ ἠττηθέντα, τῆς ἡμῶν μακρύνθητε ζωῆς, ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεὲμ προσανακλίνεται.

Ὡς βασιλείον πορφύραν περικείμενος, τὴν σάρκα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου, τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεύς, συντριῖναι ἐχθροὺς ὡς δυνατός, καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν, πολεμηθεῖσαν ζωὴν.

Θεοτοκίον

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σὲ ἐξελέξατο, παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου, τὴν γαστέρα Κόρη Βασιλεύς, ὃ νῦν μελωδοῦμεν εὐσεβῶς, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀγίων

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ

Ἐφέστηκεν ἡ μνήμη, τῶν Μαρτύρων κηρύττουσα, τὴν Γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴ τούτων ἀθλήσει, προοιμιάζεται ἡμῖν, Δεσποτικὴ ἑορτή.

Μὴ κάμψαντες τὸ γόνυ, τοῖς ξοάνοις οἱ Μάρτυρες, τῶν βασάνων τῷ πυρὶ ἐπειράθησαν, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐναθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, στεφηφοροὶ Ὀμαδὸν συγχορεύοντες, ὡς οἱ Παῖδες ἑβῶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ποιμένες μετὰ Μάγων, τὸν ἀστέρα Θεώμενοι, μέτ' Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκήρυττον, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεογεννητορ Μαριάμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Προεόρτιος

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζώσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελλον, Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Φορέσας με Χριστέ, ὄν ἐγύμνωσεν ἀπάτη ἡ ἁμαρτία, φανερωθῆναι σὺ καὶ νήπιος, ἐπὶ φάτνης ἔρχη τεχθῆναι, ἄστρου σὲ φαιδρῶς κηρύττοντος, τοῖς ἀναβοῶσιν, Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοί, καὶ σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι, ὁ Δεσπότης, καταπλουτῶν ἡμᾶς, ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, ἥδη πτωχεύει καθάπερ νήπιον, τεχθεὶς καὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ, ὄν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνόν, ἀνάλαβε Προφήτα Δαυὶδ καὶ λέγε, ἰδοὺ ἠκούσαμεν, Παρθένον Σιών ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν Βασιλέα Κύριον, ὃ καὶ μελωδοῦμεν, Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁραῖος ἐκ γαστρός, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι, ἀρρήτω λόγῳ καθωραῖσαι, τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσία, Παρθένε θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ὃ νῦν μελωδοῦμεν. Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἴτερος

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις

Προφητῶν θεηγόρων, ῥήσεις πεπλήρωνται, ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον, ἅπανα ἡ γῆ, εὐφραίνεσθω χορεύουσα, καὶ ἀγαλλιᾶσθω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς αὐγὰς ὑποφαίνων, τῆς θείας Χάριτος, τὸ τοῦ Νόμου σκιῶδες, καταπαυόμενος ὁ φωταγωγός, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν, οἱ ἐσκοτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Γεγονότα ληστῶν με, σπήλαιον Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ, ναὸν ἀνάδειξον, σοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Οὐρανοῦ ἐκ γαστρὸς σου, Ἄστρον ἀνέτειλεν, Ἀστρολόγους κινήσαν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τὴν αὐτοῦ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, Ἄχραντε Παρθένε, ἀεὶ εὐλογημένη.

Τῶν Ἁγίων

Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ

Κατὰ ξιφῶν καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀντικατέστη ἡ δεκάς τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν νίκην ἤρατο κατὰ τῆς ἀσεβείας, καὶ συμβασιλεύει, τὴ Χριστοῦ βασιλεία.

Νεανικῶς τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ἀναλαμβάνοντες κατὰ τῶν ἀοράτων, καὶ τοῦ κοσμοκράτορος, οἱ γενναῖοι ὀπλῖται, τοὺς ἐπινικίους, ἐπεδείξαντο ἄθλους.

Οἱ ἀρραγεῖς πύργοι τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ἐν ζάλῃ φερομένων λιμένες, ὑπὲρ πάσης κτίσεως ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Τριαδικὸν

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνῶ μὲν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν Τριάδι Μονάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες, στόμασι τοῖς πηλίνις. Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Θεοτοκίον

Ὅλον ἐκ σοῦ τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Θεογεννητορ θεϊκῶς συλλαβοῦσα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, σαρκωθέντα τέτοκας, μείνασα Παρθένος, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκαταβάνα θεϊκὴ δυναστεία, καὶ ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Προεόρτιος

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σὲ Θεοτόκε. Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν».

Ἴδου τοῖς δούλοις μόνη, Βασιλεῦ ἀπεγράφης, Καίσαρος γνώμη, θέλων μὲ δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου πόλει Βηθλεὲμ προφθάσας δέ, σαρκὶ τεχθῆναι, βροτοὺς εἰς οὐρανοῦς, φέρεις τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ Γενέθλια.

Ὁραῖος κάλλει, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθένε πέφυκεν, Υἱός τε καὶ Δεσπότης τῶν ἀπάντων, ὃν ὥσπερ ὠραία δάμαλις ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τῆς Βηθλεὲμ προέρχη, τεκεῖν ὑπερφυῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σῶσῃ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουληθέντα, πόρρωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσε, τοῖς Ἀστρολόγοις νυκτὶ κεκρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὔσι, καὶ

Προσκυνησαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Ἡ γῆ χορεύει, ὥσπερ αἰσθομένη τὴν θεῖαν ἐπιδημίαν, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν ἀπορρήτως ἐκ Παρθένου, ἥδη ἀνατέλλειν μέλλοντος, ὁ οὐρανὸς δὲ ἀνακηρύττει τοῦτον, ὡς φθόγγω μυστικῶ, Ἄστρου ἀνατολῆ φαινομένου, τοῖς Μάγοις πόρρωθεν.

Φέρεις Υἱέ μου, ὄλην τοῦ Πνεύματος τὴν ιδέαν, καὶ πῶς σὲ φέρω, ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη, ἦν ὡς Θεοῦ Μητέρα, τιμήσωμεν πιστοί, πάντες καὶ ἐν αἰνέσει, συμφώνως δοξολογήσωμεν.

Ἄτερος

Θεὸν ἀνθρώποις

Ἴδου ἡ πάντων ἦλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἰλασμοὸς τὸ φῶς, ἡ παντελής ἀπολύτρωσις, θησαυρὸς ὁ πολύτιμος κρύπτεται, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ὃ πλουτιζόμενοι, Μάγοι τὸν χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ ἐπικομίζουσιν.

Χριστοῦ ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε, Δόξα μεγαλωσύνη, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὄραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα.

Σαρκὶ σπαργάνοις ἐνειλισσόμενος, ὁ σπαργανῶν ὀμίχλη, Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διαρρήξας, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, πάντας συνέδησας, τοὺς διαλυθέντας προσβολαίς, τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον

Παστὰς καὶ θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, Ὁρος Θεοῦ, καὶ Πόλις ἐκλεκτή, καὶ Παράδεισε, τοῦ Ἥλιου Νεφέλη ὀλόφωτε, φώτισον τὴν ψυχὴν μου, νέφη διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἁγίων

Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν

Οἱ νοητοὶ τοῦ Κυρίου θησαυροί, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον, οἱ πολλοὺς ὀλβιοῦντες, καὶ βλύζοντες πιστοῖς τὰ ἰάματα, καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτῶν.

Οἱ ἀσφαλεῖς τῶν Πιστῶν προασπισταί, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, καὶ ἀπόρθητοι πύργοι τῆς Πίτεως, Χριστὸν ἱκετεύσατε, Ἀθλοφόροι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ ἱερὸς τῶν Μαρτύρων σου χορὸς, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει σε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα δωρήσασθαι, ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον

Ἡ Βηθλεὲμ προανοίγει τὴν Ἐδέμ, καὶ ὁ ἐκ σοῦ προερχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει σαρκούμενος, ὑπερφυῶς, ὃν ἱκέτευε, Θεοτόκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν, τὴν δι' Ἁγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν, ἀεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἁγίων

Τοῖς Μαθηταῖς

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν, Ζωτικὸν Ἀγαθόπου, καὶ Σατορνίνον Πόμπιον, ἅμα Εὐνικιανῶ, τὸν ἐνδοξον Βασιλείδην, Εὐπορόν τε τὸν θεῖον, καὶ τὸν κλεινὸν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεστον ὕμνοις, χαρμονικῶς, ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ῥυσθῶμεν, πταισμάτων καὶ στεφθείημεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατεῖα σπεύσαντες, ὥσπερ τρίῦλον δῶρον, μετὰ ποιμένων καὶ Μάγων, πρᾶξις ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὐστοχον, νῦν προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκί, γεννηθῆναι ἡκοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαὶ

Τὸ προορισθέν, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ προκηρυχθέν, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηνθρώπησε, σὰρ κα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, κτίζεται ὁ Ἄκτιστος βουλήσει, ὁ ὼν γίνεται, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὑμῶ σὲ Βασιλεῦ, τὸν σπαργάνοις εἰληθέντα, λύεις γὰρ σειράς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων, καὶ δόξη ἀκηράτω, καὶ ἀφάρτω τιμήσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προσωκειώσω, δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων, διὸ κράζομεν, Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, προῖον καὶ ἐκ Παρθένου, λάμπαν τοῖς ἐν γῆ, δι' Ἀστέρος κατιδόντες, οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι, Περσικὸν ἀπετίθεντο, σκότος καὶ ἀστράων πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἔψαλλον, Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Χλόην ἐμμανῶς, τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης Μάγων, καὶ χεῖρα μαιφόνον, κατὰ σοῦ αἶρειν ὤετο, ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις, σκότος τὸ βαθύτατον διώκων, μεθ' ὧν ψάλλομεν, Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δόξα... ὅμοιον

Ψάλλον ὁ καινός, Ἰσραήλ τὸ καινὸν ἄσμα, ἄδων, τὴν ὠδήν, τὴν οὐράνιον ἐκείνην, εὐφράνθητι καὶ τέρπου, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἄγε δὴ παιδρῶς τὰς ἑορτάς σου, ὁ ἐκ θαιμᾶν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη, αὐτὸς μέλλει δέ, ἐν Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ὡς ἄνθρωπος λούσεσθαι.

Καὶ νῦν... ὅμοιον

Ὁφθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συνανεστράφης, Καίσαρος θεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἐπεγράφης, ἐπλάσθης, οὐκ ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἔμεινας, ὅλος ὧν Θεός, κὰν ἐσαρκώθης. Δόξα τῇ σοὶ οἰκονομία, τιμὴ αἶνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς

Ἠγὴ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, κάθοδον εὐφραίνεται, Μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρουσιν, Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ Ἀστέρος, Ἄγγελοι δοξάζουσι, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι, Φάτνη εἰσδέχεται, ὥσπερ θρόνος με πυρίμορφος. Ἐπαγάλλου, ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμᾶν ἦξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἦλθες περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, Υἱέ μου ἄναρχε, Πατρὸς προανάρχου, ἀπόρρητον Γέννημα, πλουτίσαι γὰρ προεἶλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴ πτωχεία ἦν περικεῖσαι. Ἀνυμῶ σου, Κύριε τὸ εὖσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθη κατενόησα τὰ ἔργα σου. .

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι, ἦλθον τὸν πόνον γὰρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τοῦ, Ἀδάμ ὃν ἔπαθε, κακίστη συμβουλίᾳ τοῦ ὄφως, ξύλου γευσάμενος, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενος.

Δόξα... Τῶν Ἁγίων

Ἦχος γ' Τοῦ Στουδίτου

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὗ βία τυραννική, οὗ θωπεία ἀπατηλή, οὗ μελῶν ἐκκοπαί, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαί, τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται, διὸ παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ, λαβεῖν εὐχαίς ὑμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον

Ἦχος πλ. δ' Ἀνατολίου

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητῆς, καὶ τὴν Ἑδὲμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεύς, ἡ φλογίνη
ρόμφαία, τὰ νῶτα δίδωσιν, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλνται, αἱ οὐράνια δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ
γῆς ἀναμίγνννται, Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ καθαροὶ τῷ
καθαρῷ προσενεχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερουβικόν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ
χωρούμενον Θεόν, καὶ βαστάζουσαν, ὃν τὰ Χερουβιμ μετὰ φόβου βαστάζουσιν, ὅπως παράσχη τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.